

GAZETA

UN ESEMPLAR

PENTRU CAPITALA . . . . . 50 BANI

Acastă fôia ese uă dată pe septemână :

DUMINECA

Abonamentele se încep numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.
Abonamentele se fac în Pasagiul Român Nr. 9 și 11,
prin districte pe la corespondenți sêu prin postă, tră-
mitând și prețul.
Abonamentele neplătite și scrisorile ne francate se vor
refusa.

UN ESEMPLAR

PENTRU DISTRICTE . . . . . 55 BANI

PRETULŪ ABONAMENTULUI

Pe an, pentru capitală . . . . . lei noii 24
Pe jumătate an . . . . . » » 12
Pentru districte pe an . . . . . » » 27
Pe șese luni . . . . . » » 14
Pentru Franc., Span., Engl., Belg., Amer. » » 37
Italia, Germania și Grecia. . . . . » » 32
Pentru Turcia, Serbia și Austria. . . . » » 30
Reclame și inserțiuni linia. . . . . » » 2
Anunciuri, linia . . . . . Bani . . . 30

Pentru abonamente, reclame și inserțiuni se va adresa la **D. T. I. STOENESCU.**

SUMARIU :

1. Oblăduirea și caile inferate, de STINDOR.
2. Furarea diamantelor, Contelui, Eugenie, Zichy, poezie de MICRO-MEGALO.
3. D'ale săptămânei, de STINDOR.
4. D-lui Micro-Megas, poezie de MAC.
5. Poetului Alesandri, de MACRIȘI.
6. Progresile sociale, condițiuni de însurățore de SIR-KOCK.
7. La uă curtesană, poezie de TRONCANEL.
8. Ghimpî, de CUCUTICA.

OBLADUIREA SI CAILE ÎNFERATE

«Când se cêrtă duoi câștigă alu treilea,» ne spune uă dicțôre.

Când se cêrtă Mascarache cu Vasilache, câștigă Dumitrache, ne spunu faptele jillei.

Deci certându-se, — dice-sê, — ingeniosul Mascarache cu parfumosul Vasilache, și marțialul Ianache cu vîstierul Pesmetache : unul susținnd pe Statsbahn, altul pe Batignolles, altul pe Cravley și cellu din urmă pe Jean-Marie, majoritaoa s'arū fi făcutu ciopârți, ne mai alegendu-se praful și pusderiele de dumnea-ei.

Pentru aceste rațiuni de statū conul Mascarache, — căruia nu fôră cuvântu îi cam întoreu acum ceî de sus spatele, fermecați de baguetta lui Vasile-celū-micū cu politica cea mare, — și-arū fi depusū paretisisul pe altarul căilor inferate.

Cocóna Dumitrana Livezeanca, — născută érá na făcută, cea de uă ființă cu popa prin carele tôte s'au făcutu, care pentru noi nemernicii și pentru a noastră pâruială s'a coboritu din Ghici, — arū fi chîmătată cu presidăluirea noiei oblăduiri.

Merge vorba că dintre toți fericiti de ađi, numai Vasile-cel-micū cu politica cea mare și divisionul feld-maresalū Bum-bum Paradoff Fluerescu, vorū rămănea neclintiti, ceî-alți întorecundu-se de unde au venitū.

Noua oblăduire va purta firma :

«Dumitrie-celū-mare cu politica cea mică și Vasile-celū-micū cu politica cea mare.»

Ca Strațiū, Crapiū, Muntele nemțescū și compania, forma-vor tocătura și prin urmare umplutura bucatelor ministeriali.

Cu modul acesta, Vasile-celū-mic cu politica cea mare pină să escaladeze președinta, —și de acolo la noiri ca Christodor de Filipū, —se garantéză cu unū președinte-manekin în oblăduire ca și cu unū banquierū-manekin à la Stefănică zaraful în Bancă de scontū și de circulațiune.

Cocóna Dumitrana Livezeanca, resbuna-se-va de farsa de la collegiul I de Ilfovū : nespelați vor fi disolvați, și conul Mascharache, perđend collegiul I de Covurluiū, va fi allessū, — în cea mare libertate electorală — la collegiele III de Bacău și de Ilfov.

«Dinte pentru dinte, ochiū pentru ochiū,» este devisa inamicilorū Ghiculesei, cône Mascarache.

Eră domniū din opozițiune și cu toți neînțelegători de la câmpū, de la munte, de la baltă, de la podgoriū, striga-vor și de astă-dată împreună cu nemuritorulū Alexandrescu :

Ce'i pesă bieteī turme în veci nenorocită,
Sê scie de ce mână va fi măcellărită!...

Stindor.

FURAREA DIAMANTELOR

CONTELIU

EUGENIU ZICHY DE CHESARIA BOU-FLĒC (1)

Cândū se rescularse Unguriū uă dată,
Zichy cu cruđime fu esecutatū;
Ca ori-ce victimă, va! infortunată,
De a sea avere a fostū spoliatū.

Pesta, Debreținulū, Lugoșulū, se spune
C'a fostū locu-în care spolia s'a dusū,
În acele tempuri pline de furtune,
Pentru-averea celorū care s'au rēpusū.

Nouē diamante, petre nestimate,
Și pintenī de aurū marī, zinghinitoriī,
Lugoșulū în sēnu'i le-avea sechestrare,
Ca sê ția locul de banī lucitoriī.

Lui Duschek ordonă Kossuth plinū de fală
Sê le libere se mândrulū Bolēcū
Omu'i de credință, plinū de procoapselă,
Care p'acea vreme nu trecea de flēcū.

Cesare, cumū vede acastă avere,
O ia și o șterge peste munți și mări;
Căci Kossuth perduse mândra lui putere,
Și pribegia ntr'una prin streine țeri.

La Stambulū se duce, dērū la închisôre
Turciū 'lū punū în fēră, ca pre unū tilharū.
Patru pungī de aurū, dreptū a lorū valôre,
Otomaniū cere Mareluī Cesarū.

Cesare de témă și făgăduesce
C'astă sumă îndată Turcilorū va da;
Dērū la sănătôsa nôptea o croesce,
Ș'in Malta se duce cu hrăpirea sa.

Așa dar Dreptatea cu-a sea rēsbunare
Puse în lanțuri p'al nostru Cesar;
Nu ca pre atletulū de regenerare,
Dērū ca pre banditulū, đeū, celū mai vulgarū.

Pe fruntea'i sbircită, de ani insultată,
Dreptatea dērū puse cu alū crimei ferū
Pata de hoție, care nici uă dată
N'o va șterge 'n lume nici înaltulū Cerū.

Căci umbra lui Zichy plină d'indignare,
Din mormentu'i rece, fără d'albe flori.
Vecinicū cere 'n lume aspră rēsbunare
Pentru-ai casei sêle mârșavi prēdători.

Si glasulū victimei e buciomū putinte
Care duce vestea peste munți și mări;

(1). Veți pentru acastă Corespondința secretă și acte inedite ale Capilorū Revoluțiunei Române de D. Aricescu, broșura II, de la pagina 77—89 inclusiv.

De vécuri trecute elū aduce-aminte
La noi generațiū de prin alte țeri.

Așa în câtū crima mereū vețuesce
Prin vécuri în lume, ca unū geniū rēu;
Ș'in nôptea uitării timpulū n'o 'nvelesce,
Căci astū-fel voesce bunulū Dumneđeū.

Micro-Megalo.

D'ALE SĒPTĒMANEI

Din toți diariștiū officioși cari, imj reună cu noi,
luptă din resputeri pentru consolidarea cinstitei
oblăduiri Mascarō Catărgiesci, numai Cîru Economu
a pusū degetul pe adeverata rană semnalând încă
și leacul.

«La r-ū radicale, remedi radical,» dice pro-
verbul, și prin urmare «la opozițiune sistematică
mēsuri sistematice», trebuie adăogatu.

«Deci, — adaogă Economu, cu alte cuvinte, — sê
«se exterminē fôră multă economiă toți ceî ce facū
«opozițiune oblăduiri: gazetariū sê se spēndure,
«citorii sê se pue în țepă, și, ceî ce consimtu la
«ideile acestora, adecō miliônele de opincari iloți
«dela munte, dela câmpū, dela baltă, dela podgoriū,
«sê fie reduși în cenușă!»

* * *

Multe și varie suntu *darurile* cu cari a inzestrat
bunul Dumneđeū alū lui Béranger pe părintesca
noastră oblăduire, dēră, fôră indolala, celū mai de
căpeteniă este d'a asculta de noi officioși cari o
sustinemū.

Ast-felū opiniunea Economulū pentru exterminarea
oposantiilor, adoptată cu rapiditatea fulgerului
în Conțiiliul mistreților, formulată în diferite
proiecte de legi, fu depusă pe *domnul birău*
de pe dealul Mitropoliei cu exclamațiunea de stentor
mascarō-catărgiască:

«Și chîmăți, *capitili vostri Domnului și li plecați!*»
rēspundēnd și chorul *chîmătiilorū*, conformū
obiceiuitulū obiceiū orthodoxū:

«Ție Dômne! Ție Dômne!!!»

* * *

Trei suntu proiectele mai principali de exterminare
aflate pe *domnul birău* alū chîmătiilorū :

Primo, concedarea construirii linii Ploiesci-Predeal
la una din societățile austro-magyare, și respingerea
cu desăvirșire a ori-ce societate mojiacă, adecō
românescă.

Secundo, noul împrumutū de 63,500,000 pen-

tru despăgubirea ostenelei dinților principiloru coțcari prussaci cu ocaziunea rossului sutelorū de miliōne strusbergesei, bleichrōderesei și ambronesci.

Terțio, exterminarea locustelorū cari aū năvalitū dela buna noastră vecină Ungaria.

* * *

Hoțul de pagubași din deal ca Kogălnicenii și Verneseii, nu vura, nici de astă-dată, se înțelegă, și, în necazul immensei majorității sdrobotore, constatară că proiectul de exterminare nu extermină atâta locustele cât pe cei calificați de exterminatori ai locustelorū, pe bădaranii improprietariți la anul de disgrăția boerescă 64, lăsându le pradă peticuțul lorū de pământū, spre a extermina fără plată pe moșiile boeresci, și mai impuindu-le și plata celor 63 miliōne 500,000 spre despăgubire, Șvabilor pentru osteneța dințilorū.

Și *Românul*, organul *bechierilorū* din opozițiunea și «colitele acestuia», — cum numesc *spălăcita* de densii și de amicii sēi austro-magyari *Pressă* din strada Pensionatului pe tōte diarele de opozițiune, — facū chorū opoșanțilorū Kogălniceanu și Vernescu, răcnind pină la **cerū** :

«**Dōmne**, ce ți-a greșitū România de o chinuesci cu atâta focū și pirjolū? **Dōmne**, ce-a luatū România Șvabilorū de i iau Șvabil și ce-nușa din vatră? Se le dămū inapoi **tot** ce le-am luatū, **Dōmne**, și... *ducă-se în pustii!*...»

Ast-fel sporovoesce *Românul* de marți, eră chorul, după obiceiul obiceiū orthodoxū, respunde :

«**Ție Dōmne!** Ție **Dōmne!**»

Și în revista de marți :

— «Legea contra locustelorū, dise d. Kogălniceanu, imbrăncesce națiunea dincolo de Regulamentul organicū. Dați le celū pușinū hrana.»

— «*Nieto denghi*, respunde conul Mascarache; «amū datū Nemțilorū, cari mē țiuū la stupū, mai multe miliōne, și trebuie se le mai dau încă 63 miliōne 500.000.»

— «Dēră acēstă lege face pe sateanū unū ade-vēratū martirū, dēră ea este contra Constituțiunii, esclamă fratele Gnuă.»

— «*Ia tibi dam Constituția!* errumpe gospodin *Vrabioff.*»

«Hei, dōmni miniștri, sfișesce hoțul de pagubașū, băgați de sēmă, căci națiunea dice că, voinde a stirpi locustele, stirpiți pe satean, le luați și ceea ce nu le mai pōte lua locustele; faceți a muri de fōme cei cu totul flămēnți.»

* * *

În formă, cum vedeți, are dreptate hoțul de pagubașū, dēră în fondū nu, căci ce voesce oblăduirea? — Nimicū de cât ceea ce propune guvernamentalul Ciru Economu : esterminarea opozițiunii, și, temelia opozițiunii fiind bodărlanul, țuțuiianul, proprietarul Kogălnicenistū din 64, asupra lui cată se se dirigă tōte loviturile vēdute și nevēdute.

* * *

Ceea ce vē propunemū noi este se nu vē dați, dōmni miniștri, unū minutū de repaosū; se nu crutați nici uā osteneță pină nu veți sdrobi pe tot vrăjmașul și protivnicul vostru și alū nostru.

Vasilie celū mic cu politica cea mare, în clasicitatea lui, se i dea zorū cu *imbunarea celor de sus* : repe te intrūna istericale și leșinuri de mahala ca cu ocaziunea morții multū-regretatei principesei Maria, tragă meredū la osanale ciocoșeci ca cu ocaziunea unei călătorii ore care, improviseze revoluțiuni și antidinastismuri, facă tot ce pōte lua vēdūl și astupa auzul *proștilor*...

Conul Mascarache purstuiarisescă și regularisescă ca pină acum, căci nici se mai pōte uā mai bună *defandarizare* pentru drepturile nōstre ciocoșeci...

Titus-Livius-Mulierescus minorus, continue cu ungurenirea instrucțiunii și cu papistășirea religiunii...

Divisionul feld-mareșal Bum-bum Paradoff Finterescu, impeneze-ne cu fulgi de curcă, de claponū și de coțofone, ca se avemū aerul mai marțial, cum se credă *proștii* că vomū mânca Regatū-cupă rece.

Alecută Guițescu Lichia-varos, cate a curăța cu deseversire din justiția impertinentele independințe.

Și așa înainte, pină va voi Dumneșū alū lui Béranger se ne putemū rezema pe invasiunea amicilor nōștri, locustele fiind tot-de-a-una, precum se scie și s'a scrisū, precursore invasiunilorū.

* * *

O! câte și ca ce n'ar căștiga *marele partidū* alū

nostru, cum numesc *Pressiunea boerescă* pe liberal-conservatori catățeni-votatori, — cum numescū proprietarii hanurile : *Grand-hotel* de Beiculésa, *Grand-hotel du Boulevard*, *Marele hotel Dacia*, *Grand-hotel de Gabroveni*, etc. — o! câte și ca n'arū căștiga *marele partidū de ordine*, când mai amū vedea pe flăcăii majestății-sēle flămuce în quartire la noi!

Câte simțiri amortite n'arū reinvia? Câte *ruine* nu s'arū *reedifica*? Câte cōrde moleșite s'arū reacorda?

Numai lira poetului Beau-flac, stilpul stări actuali de ordine și de prosperitate, ca ce melodiă dulce n'arū putea face în symphonical concertū alū părintescei oblăduiri, astă-đi mai allesū, când rațiunea deratiunii i-a slăbitū în așa grad rațiunea în cât nu fără rațiune stă cōstă 'n cōstă și le redică la osanale celor ce, la 1848 și la 1856, le spunea în poesia sa *Invasiunile* :

Sora voștră, fiica voștră,
E vëndutā la Muscalū,
Și cu dēnsul cōstā 'n cōstā,
Jocā bētā de tovalū!

Și părinți cu hāreți cānite,
Și de bōle schilodiți,
Mumele sulemenite
Și cu dinții innegriți,

Ținū veriga, stānd la ușā,
Și, bāloși, ascultū suflānd.
Neamțul naltū, sbārcitū-mātușā,
P'unū sēnū tinerelū gemānd!!!

* * *

Dēră... pinē sā ne ajute bunul Dumneșū alū lui Béranger a juca deliciosul *otiribiraos*, cu flăcăii majestății sēle flămuce în patria Miricilor, Rașșilor, Ștefanilor, Mihailor, Bassarabilor, Brăncovenilor, Goleșcilor, Kogălnicenilor, Campinenilor, Brăti-nilor, noi nu putemū de cât se aprobāmū și sā susținemū ceea ce face inalta oblăduire.

Approbāmū și confirmāmū, cum susține Vasiliel-celū-micū cu politica cea mare, că bātăuși și assassini suntū dōmni din opozițiune și că ei suntū cari aū violatū allegeriile, probā că ei n'au putat intra în localurile allegerilorū, oriți fiind de hēngheri;

Convenimū și confirmāmū, impreună cu fratele Chesarie în a *Cărpacilorū Trompettā* de Dumineca trecutā, că d. Boerescu, celū cu promisiunile date lordului Clarendon în Londra și comitelui Andrassy la Pesta, este celū mai mare jidano-phobū și mai bunū romanū, și că d. Kogălniceanu, celū cu nota către marquisul La Val-tte, celū cu improprietărirea țerranilorū, celū cu sicularizarea averilorū monastirescei, este celū mai jidano-philū și mai instrăinatū;

Convenimū, afirmāmū și confirmāmū în fine că albul este negru și negrul albū, cu condițiunea sine-qua-non se nu se uite că și noi avemū dreptul măcar ca fratele Ștefaniță Manoliță Șoi-muliță la uā decorațiune sfeta Ana *cetărnați clas*, măcar ca herra Grünberg de Vertmont la uā subvențiuneși la abonamente poliționescei, măcar ca tata Chesarie de Beau-Flac la ceva escursiuni de cioburi de hārburi și de mastodonti.

* * *

Acesta fiind primul și ultimul avertismentū ce lū dāmū părintescei oblăduiri, împinși de lignela sufletului, sfișimū revista nōstră politicōsă cu reproducere textuală a unei mēsurī drepte luatā de conțiilul ișlicarilorū în ș-dioța sa de la 9 cōrente :

«Astăđi luni, 9 Iuniū, anul una-mie opt-sute șēpte-deci-și-cinci;

«Luāndū se în deliberare batalamaoa Vistierulū Pesmetū sub No. 11,326;

«Conțiilul ișlicarilor, decide :

I. «Sē se execute cu tōtā rigōrea opozițiunea sistematicā;

II. «Sē se sequestreze tōte productele opoșanțilorū și se se vēndā *imediatū*, **fōrā nici uā aminare**, ȘI PE ORĪ-CE PREȚIŪ și cenușa din «vatră celorū ce suntū datori oblăduiri, nețiindu-se în sēmă chiar de arū fi fostū bantuiți de secetā, «de grindinā, de potōpe sau de focū, *erā cei cu minte* se se lase în pace chiar d'arū fi jucatū miliōnele în cărți, în deboșuri, în gura-cască, după «sistemul argetoinescū;

III. «Sē se interdicā administrațiunii domeniilorū și tutulor șerviciilor cari producū unū venitū «Statului, dreptul de a face vre uā *pășuire*, fōrā «mai antiū a cere confirmarea conțiilului ișlicarilorū care o va da numai în cazul de convertire.»

Poftiți acum de mai faceți opozițiune, poftiți de nu votați, poftiți de nu vē închinați cinstitelor nōstre icōne!

Stindor.

DOMNULŪ MICRO-MEGAS, LOGOFĒTULŪ BISERICESCŪ

Printre brađi la munte, unde curgū isvōre,
Ca și viorica, cu dulce murmurū;
Și-unde frunđetura vecnicū șoptitōre
Umple valea-adincā de unū lungū susurū,

Te-a născutū natura prin voinici de frunte
Care pentru țērā s'au sacrificatū;
Și cu voiniciā multe lupte crunte
Cu peptulū lorū falnicū aū întēpinatū;

Unde *Libertatea* de nemți isgonitā
A lăsatū *Sclavia* dōmnā pre pământū;
Unde *Țēra* plānge tristā și cernitā
Trecutū de falā pritū în mōrmētū.

Nu printre vipere vecinicū tiritōre
Care-ascunde 'n ele veninū mortiferū
Și fuge în umbrā de alū đilei sōre,
Prin locuri tăcute pline de misterū.

De ce, dērū în lume reptilā scirbōsā,
Fără rușinare astă-đi te-ai făcutū;
Și la Lascarche, cētā i florōsā,
În sbiriū puterei voeōșū ai trecutū?

Pentru c'alū tēu sufletū de multū se pātase
Cu fapte mirșave demne d'unū tilharū,
De care Moldova se infiorase,
Cāndū servia minerva și-alū ei sântū oltarū.

Flōrea tineretei d'albelorū feciōre
Pre care Moldova le crescea cu dorū
Deel din Cythera mândrā, riđētōre
Ai sacrificat-o, mārșavū muritorū!

Dreptatea pre tine fără îndurare
Sub gladiu-i mândru, atuncē te ținea;
Dērū prin uneltire d'a ei rēșbunare
Scăpași în momentulū, cāndū ea te lovia.

Și d'atuncē incōce prin urziri scārbōse
Din crimā în crimā ai mersū ne'ncetatū,
Pēnē ce în aste vremuri furtunōse,
Adjunseși Ministru mândru, decoratū.

Dēr pata ce 'nfērā de multū alū tēu nume
Nu pōte s'o ștergā nici chērū Dumneșū;
Și ea cresce într'una cu timpulū în lume,
O mare ministre, sufletū de pigmeū.

Paterea la care preșeđi cu 'ngāmfare,
Ca mâine va pere, vai! din mâna tea;
Și-atuncē a Dreptatei veche rēșbunare
Sub gladiu-i iarā-și te va apuca.

Și cu ferulū crimei care nu se șterge
Va 'nfēra puternicū la numele tēu;
Lumea va cunōsca ori unde vei merge,
Că ești, o Ministre, sufletū de pigmetū.

Mac.

POETULUI ALESANDRI

*Plāngeai, Poete; plāngeai cu amărīciune sōrta
Moldovei în 1857, đicēndū :*

«Scumpā Moldovā! țērā de jale!
«Ah! în ce stare tu ai ajunsū!
«Lasă-mē-a plānge ranele tēle,
«Cāci pēnē în sufletū mē simțū pētrunsū.»

Ore țēra Moldovei și a Munteniei e astă-đi mai fericitā de cât în acea vreme? *Dreptatea, libertatea, egalitatea* domnescū intronate într'ēnsa, și de aceea nu ai mai instrinatū lira, ca se mai scoți asemenea accente lamentabile? Rēspunde, Poete; rēspunde, te conjurū pre laurii tēi trecutū, te conjurū pre iubirea țērei tēle, pre memoria genitorilorū tēi!

Apoiū cu mai multā jalē diceai într'altā strofā din acelu cāntecū :

«Lupū și corbiū, și vulpi străine
«Facū a lorū hranā din trupulū tēu,
«Si tu Moldovā, plătesci cu bine,
«La toți ceea cari îți facū rēu!»

Atuncē sēi acuma, Poete, e țēra mai aprigū sfișiatā de fērele străine pre cari le rēvarsā apusulū inflăcaratū, ca potōpe, asupra Patriei Miricilor, Ștefanilor și Michailor?

De aci înainte în strofele ce se succedū îți plāngi durerosū patria, ca uā mamā fiulū sēu; și ți se sfișia ānima de durere, cāndū veđi că țēra e ingenuchiatā chiarū de fii sēi. Și urmāndū cu lamentele-ți duiōse, te smulgi rāpede din brațele jalei și strigi :

«Dērū cātū va bate inima 'n mine,
«Eū în veghere la luptā-oī sta,
«Si cu tārīā eū pentru tine,
«În fața lumēi voiū protesta.»

«Pentru corónați de Suverană
«Pentru-alu tēu nume și alu tēu dreptu,
«Eū infrunta-voiu idra dușmană,
«Ș'unu sentu țî-oiu face din alu meu peptu.
«Oiu dice țîă!» Mnmă 'ntristată!
«Prinde la sufletu în fiitoru,
«Căci tu scăpa-vei de muncu nă-dată
«Si'î avé parte de fiitoru.»

De aci la vale continui cu incuragiarea, silindute a o chiama la viețā și a'î însufla speranță, că se va bucura de unu fiitoru ferice, și *Unirea* atăttu de dorită de sufletu ei se va realiza. In fine, ca unu uraganu îngrozitoru, te ridică d'ua dată contra filorū vitrigi ai țerei și in mânia tea le arunci următorulū blasfemū:

«Blasfemulū țerei tunându se cădă
«Pre capulū vostru nelegiuitū!
«Blasfemū și ură!.. Lumea se vadă,
«Cătū rēu in lume ați făptuitū.
«Fiă-vē vieța négră, amară!
«Copii se n'aveți de sērutatū!
«Sē n'aveți nume, sē n'aveți țera,
«Aci se n'aveți locū de 'ngropatū.
«Si cândū pre calea de vecinică,
«Veți pleca sērbădi, tremurătorū,
«Pe fruntea vōstră mōrtea sē scriă:
«DUȘMANI AI ȚEREI! CRUPI VINZĂTORI.

Astă-đi ore, Poete, țî-ai uitatū de sacralu tēu legământū pre care l'ai luatū cu lira in mână in facia cerulū: *A lupta pentru suveranitatea națiunii și pentru triumful libertății, egalității și dreptății, in aste nefericite locuri pre cari fii vitrigi ai țerei le-a umplutū de durere și jale.* Ori țî-a amuțitū lira și ai datū mână cu Puterea, cređendū că a găsit țera cămașa fericitulū in guvernul actuale?

Acēsta n'o credū, căci d'arū fi așa, laurulū de poetū arū vesteđi pre fruntea tea; Coróna luī Ariosto, Petrarca, Dante, Taso arū si uā corónă de spini care țî-arū sāngera fruntea.—Nu te credū a nu fi poetū in fapte, ca și in versurile tele, căci atunci țî-ai mințitū țîă ēnsuți.

Chiāmarea tea in parlamentulū românū actuale, sub patronagiulū guvernulū, după cumū se pretinde, e unū ferū de injosire pusū pre numele marelui Alesandri! E uā cursă intinsă de vrājmașii ței cari vorū sē țî descingā fruntea de laurulū māririt tele. Fugi, Poete; fugi de acēstā sirenă; scapā țî gloria; scapā țî țera, și ia lira in mână de țî plānge nefericirea țerei și chiamā Poporulū Românū la viață, căci România se svircolesce astă-đi intr'ua agoniā mai mare de cātū la 1857.

Blasfemā, blasfemā pre fii vitrigi ai țerei și decā poți cu geniulū tēu smulge chērū trāsnetele lui Dumneđeu și le aruncā asupra nelegiuitelorū lor capete.

Rēmāi, Poete; rēmāi totū marele Alesandri; nu l-pāda laurulū de poetū pentru haina de cur-tēnū.
Măcrișū.

PROGRESE SOCIALE!!!

CONDIȚIUNI DE ÎNSURĂTOARE

1. Părerea unū domnișorū de modă

A se insura unū tēnērū in đia de ađi, este a face celū mai mare sacrificiū; este a se priva de tōte plăcerile *fisice* și *morale*: a șî lua adio pen-tru unū timpū ore care de la ingerășii trotuarelor și de la profumulū deliciosū alū cafelelorū fie de sistema vechie, fie de cea nouă; este in fine, a se espune unei lotării mai tot-dē-una capriciōsă și a-dese ori periculōsă. Deci basatū pe aceste considerățiunū, trebuie să țî deschidū ochii in patru-spre-đece ca să nu rămāi nechivernisitū cândū te'nsori!

Insurătōrea, ca să 'i dāmū o definițiune moder-nă, este purgatoriulū care schimbā numirea de *Domnișorā* in *Dōmnā*, și deschide ast-felū calea *libertății individuale*; iarā *divorțulū*, este cea mai principală necesitate, și trebuie pus ca articolū ân-tēiū la fie-care contractū de insurătōre!

Venindū la alegerea nevestei, trebuie să ne ser-vim de aceste reflectiunū ale filosofiei contimporane:

Frumusețea fisică a unei femei, nu e de cāt un lustru vanitosū alū tinereței ce mai totū-dē-una dispere de nu se mai cunōșce nici urma pe unde a fostū.

Frumusețea intelectuală și morale: rațiunea, inteligența, spiritulū, suntū periculōse. Femeea care posedā aceste cualități, nu trebuie s'atragā p'unū *tēnērū de modă*, căci 'i-arū fi totū-d-a-una belea pe capū.

Prin urmare, conclusiunea *logică* a celorū de mai susū, se resumā ast-felū:

Dēca vreī să te 'nsori și se scapī de miliōnele de dificultăți, alege nevasta așa: statura fie cum o fi; talia asemenea, ochii albaștri sēu negri, însă unulū dintr'ēnșit să fie chiorū sēu șēșiu; fața bă-lană, brună, ori-cum s'o 'ntāmpla, numai să nu fie *spoită*; buzele se fie de cincī oca una; e destulū să albā doi dinți in gură; să fie puținū cocoșiată, și schiōpā d'unū piciorū, ēnsē... *numāi de cātū să aibā de la 5 pînă la 10 mi de galbeni zestre, căci aci stā tōtā frumusețea!!!*

(iscălitū) Unū domnișorū de modă.

2. Părerea unei domnișore de modă

Ca să te mārītū in đia de ađi, este o afacere prea necesariā dēr prea costisitorē. A te decide să treci, fie și provisoriū, prin acēstā *tristā necesitate*, este să țî iei adio de la tōte suvenirile trecute și presente; este să te desparți de rāpitorulū amantū căruia 'i juraī devotamentū pînă la mormēntū; se uiți pe tēnērulū acela de *bon-ton* care 'iți spunea o sută de vorbe dulci pe minutū; se nu mai veđi nici uā datā pe scumpul ofițeraș care făcea să țî tremure inima la fie-care zdrongānitū de sabie; in fine, să te lipsești și de desmerdările ce țî făcea acelu dră-gălașū poetū prin versurile sēle! Ecā ce vrea să đică a te mārita!

Cu tōte acetea, ca să scapī de birfirile lumei, și ca să nu ajungī de risulū tuturorū, trebuie să faci acēstū sacrificiū. Deci, la ocașia māritișulū, ținēndū comptū că *«casa nu se ține numāi cu guriță»* și că pudra, carminulū, glițerina, parfumulū, apa de toaletă, negrēla de sprincene, pensula, cimbistra pentru perī rēi, pufulū, și tōte cele-l-alte accesoriū ale serviciulū de farderie, nu se procurā fără banī, trebuie să țî deschidū ochii cātū ai unei bufnițe ca să nu nemeresci vr'unū calicū ori vr'unū sgārēitū care să te ofițeze in șese lunī de đile!

Fața cu aceste neînlaturabile condițiunū la care se adaogā și galantariile, și modele, și trasura ce trebuie se ai la dispozițiā ca să te duci la șosē se intālnești pe Nică, Țică, Kică, Ică etc., nu rēmāne de cātū bărbatulū ce vei alege sē intrunescā acēste calități: etatea — pōte fi și de *șapte decī* de anī, căci cu cātū o fi mai bētrînū cu atitū va adormi mai curēndū! Statura — fie și d'o schiō-pā! Fața — nici sē nu te mai uiți la ea! Ochii — dac'o fi orbū cu atātū mai bine! Ba ba și mustă-țile — ca bidinelele de spoitū! Nasulū — cu șio-pronū ca sē te adāpostescā de plōie! Busele — ca pătlāgelele vinete! Dinți — nu e nevoe se aibā vr'unū dinte! In sfirșitū, pōte se fie: cocoșatū, ciungū, și ologū, *numāi... sē aibā cāte-va mi de galbeni la siguranță, căci aci stā tōtā frumuse-țea!!!...*

(iscălitū) Uā domnișorā de modă.

Intārescū cu semnătura mea acēste păreri care se punū fōrte desū in practicā, spre marea onōre a epoei in care trăimū!...

Sir-Kock.

LA O CURTESANA.

Aoleo ce mă voiți face
Căci cucōna nu mă place,
Când eū, uite đeu, o plac.
Intocmai ca pe-un drac!...
Đice că sunt *monoton!*
Ha! de așî fi un bufon,
Așî trînti la cingătōre
Vr'ua trei, patru sābiōre
Și așî incepa cu foc
Tōtā đia să 'i toc
Musculițe pe pereți,
La ciuperci și la bureți!
Și atunci, mi-ar đice mie
Că suntū plin de voloșie,
Rāpitor, drăguț, cochet
Ca o flōre de buchet;
Mi-ar đice chiar de bon-ton.
Iar nu că sunt *monoton!*

Dēca așî fi fost cu minte,
De cunōșcēm dinainte
Că drăguța'mi cucōniță
Carmenulū după guriță
'I pierduse in amor
Dēndū'l... ecā... tuturor;
De sciam cum că 'i place
Inima a și-o preface
Ș'a iubi nesupărātă
Doi, trei, șase, de o dată,
O! atunci in loc d'ai cere
Dupā busele ei miere,
Ambrosie și nectare,
Jos la micelē'i piciorē
In genuche m'așî n pus
Și... cāte nu i-așî fi spus!

Atunci, ar fi fost mai bine;
Am fi fost două albine!
Și *prozaica* iubire
I-ar fi procurat simțire
D'a vedea pe *monoton*
In alt rol, și cu alt ton!..

Troncānel.

GHIMPĂRII

Unū noū artistū comicū a apărutū đilele trecute in Bucuresci. Are talentū omulū, și promite a se perfecționa. Prima sea reprezentațiune a dat' o in sala Ateneulū Marțea trecută, și a fostū acoperită de aplausele tutulorū asistențilorū, de și se đice că nici fluerătorele n'au lipsitū!

In totū casulū, dēca onor. d. Odobescu s'a de-cisū să și pue talentulū in scenā, 'i urāmū succesū!

Noi avēmū o altā opiniune despre d-sea; pre-semne că ne încelāmū.

Dērū, se nu credeți că *reprezentațiunea* d-lui Odobescu a fostū desure *Archeologiā*: o, nu! acē-sta a lāsāt' o d lui Boliac, d-sea a declamatū și.... s'a uitatū rēu! Rēu a și eșitū!

* * *

Vorbindū despre archeologie, nu putemū uita pe *pārintele ei* d. Boliac (căci de n'ar fi nu s'ar po-vesti) și vorbindū de d. Boliac, nu putemū uita pe iubita *Trāmbița a Cārpacilorū*. Adunate dērū acēste trei elemente la unū locū, confrontate și mo-dificate după convenința, adică mai lāmuritū, dānd d-lui Boliac ceea ce lipsește din sciința archeolo-giei, și *Trāmbiței Cārpacilorū* ceea ce lipsește d-lui Boliac, vedēmū o schimbare radicală in lucruri:

D. Boliac este guvernamentele, cesaristū;

D. Boliac este oposantū, căci afirmā esistența bandelorū guvernamentale, și acuzā amesteculū poliției in treburile altora;

— Ba este guvernamentalū!

— Ba este oposantū!

— Ba este activū!

— Ba este pasivū!

— Ba este... ba este...

— D. Boliac! D. Boliac!...

— Și... n'are lēcū!!!

* * *

In noua gazetă *Regenerarea*, gāsirāmū acēstā poesie:

«Femeea e o rosă... ce imbatā de profumulū,
«Uā rosā amorōsă... de pusū intr'unū album,
«Dērū vai! acela care... impinsū d'unū simțimēt
«Se imbatā d'astā flōre... își sapā un mormēt!»
G. M.

Cetindū acēstā poesie, ne amintirāmū fabula cu Gaița cândū s'a ingēnfatū cu penele unū pāunū. Dēr celū puținū gaița din fabulā era o pasāre, pe cândū d-lū G. M. subscriitorulū poesiei, este omū și încă tēnārū; și unū tēnērū când furā hoșesce produsulū unū altū spiritū de cātū alū sēu, se espune prea multū: își pierde cu totulū încrederea pentru viitorū.

Ințelegēmū a avea cine-va mania de autorū, poetū, artistū, etc., dēr nu ințelegēmū de felū cu ce obrasū acelu cine-va sub-serie lucruri produse de alți și le dā publiculū ca scōse din capul sēu.

Poesia *Femeia*, datā de *Regenerarea* sub iscāli-tura d-lui G. M. a fost publicatā in *Ghimpele* din anulū trecutū și in *Calendarulū Ghimpelei* pe 1875. Ea este a d-lui *Alexe*, nu a d-lui G. M.

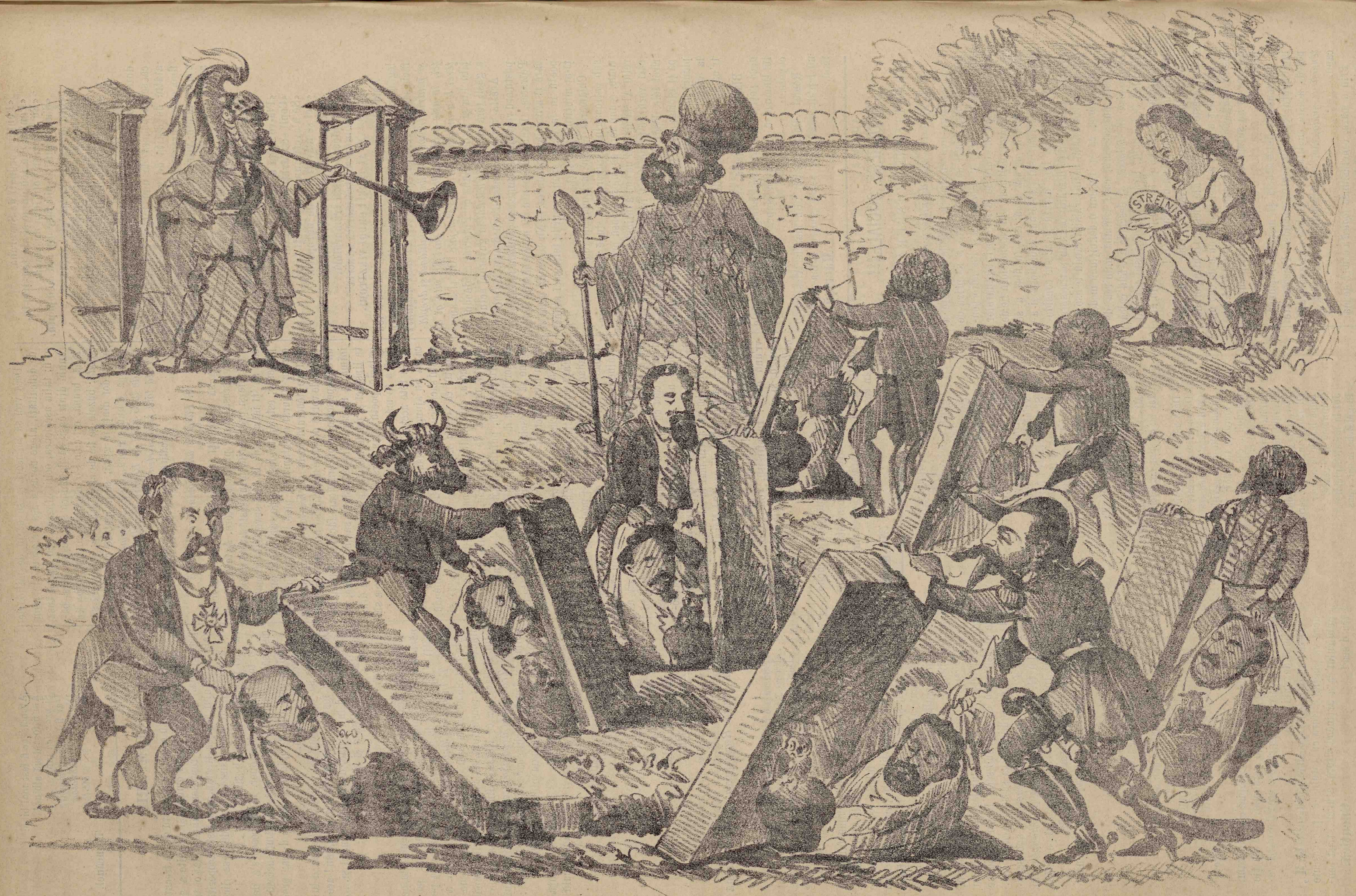
La pagina 159 a acēstui calendarū, ecā cumū o gāsimū:

«Femeia e o rosă
«Ce 'mbatā de profumulū,
«Uā flōre amorōsă
«De pusū intr'unū albumū,
«Dēr vai! acela care
«Impinsū d'unū simțimētū
«Se 'mbatā d'astā flōre,
«Iși sapā unū mormētū!»

Alexe.

Prin urmare d-lū G. M. a copiat' o ad-literam, cu deosebire că a lungitū versurile, fără să ție compt de *hemisthicurile* ce le-a creatū contra re-gulilor de versificare.

Dēca totū astū-felū de poesii va produce d-lui G. M., dēca va plagia și fura cu totulū bucāți cunōscute publiculū ca a arținēnd altora, atunci... trist pen-tru d sea!
Cucutiā.

A doua înviere a Tombateriștilor sau timpul de față.